

bedschef først kan ske efter udløbet af en nærmere bestemt årrække. Det gælder endvidere uanset, at regeringens beslutning om genbeskikkelse i givet fald skulle ske efter indstilling fra Dommerudnævnelsesrådet efter retsplejelovens § 43 a.

Åremålsansættelse anvendes navnlig, hvor der er tale om en tidsbegrænset opgave, eller hvor stillingsindholdet forventes at blive påvirket af ændringer i opgaver, organisation og struktur. Endvidere har det normalt betydning, at indehaveren af stillingen gennem muligheden for forlængelse af åremålsansættelsen (eller genudnævnelse i stillingen efter opslag) har et særligt incitament til at bidrage til organisationens udvikling. Som anført vil der imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse ikke kunne indføres en ordning, hvorefter retspræsidenter åremålsansættes med mulighed for genudnævnelse. Det kan endvidere anføres, at en ordning med åremålsansættelse uden mulighed for genudnævnelse af de foreslåede 21 byretspræsidenter og 2 landsretspræsidenter næppe i sig selv ville medføre en større sikkerhed for, at disse stillinger på længere sigt vil kunne besættes med de personer, der har de bedste forudsætninger for at bestride stillingerne.

I lyset heraf finder Justitsministeriet ikke, at der er grundlag for at fravige det almindelige udgangspunkt, som antages at følge af grundloven, at dommere bør ansættes i deres stilling ved domstolene uden anden tidsbegrænsning end den generelle aldersgrænse.

2.2.2.3. Særligt om mål- og resultatstyring, regulering af dommerantallet ved de enkelte byretter mv.

Domstolene har gennem flere år arbejdet med *mål- og resultatstyring*. Med udgangspunkt i en »fælles vision« for domstolene udarbejder de enkelte embedder årlige handlingsplaner, og der foretages løbende resultatmålinger af bl.a. sagsbehandlingstider og produktivitet. Resultaterne præsenteres i de årlige embedsregnskaber, som danner grundlag for indbyrdes sammenligning af retterne og udbredelse af »bedste praksis«. Embedsregnskaberne anvendes endvidere som grundlag for justering af personalenormeringen ved embederne.

Domstolsstyrelsen søger løbende at udvikle embedsregnskabet, der udgør grundelementet i økonomistyringen, og Domstolsstyrelsen vil efter gennemførelsen af den foreslåede domstolsreform fortsat løbende søge at forbedre målingen af domstolens resultater, f.eks. gennem forbedring af tidsregistreringen mv.

De foreslåede nye byretter bliver væsentligt større end hovedparten af de nuværende byretter, og de vil skulle ledes af en embedschef, der har den administrative ledelse af embedet som sin hovedopgave. Etable-

ringen af en egentlig administrativ ledelse af de enkelte byrets embeder vil gøre det muligt at uddelegere en større del af de konkrete administrative opgaver til embederne og i videre omfang at anvende mål- og rammestyring af embedernes administrative funktioner, så styringen af domstolene i højere grad vil svare til styringen i den statslige forvaltning i øvrigt.

I dag får de enkelte embeder tildelt personalenormeringer fra Domstolsstyrelsen. Domstolsstyrelsen udmelder faste rammer til de enkelte embeder vedrørende de øvrige udgifter (øvrig drift), og rammerne fastsættes bl.a. på baggrund af udviklingen i sagsantallet og faste udgifter mv.

Grundlovens § 64, 2. pkt., bestemmer som nævnt ovenfor, at dommere kun kan afsættes eller forflyttes mod deres ønske ved dom, bortset fra de tilfælde, hvor en omordning af domstolene finder sted. Denne grundlovsbestemmelse angår dommernes personlige uafhængighed og må antages bl.a. at bygge på en forudsætning om, at domstolsorganisationen skal have en vis geografisk opdeling. I hvert fald må grundlovsbestemmelsen antages at være til hinder for, at domstolene organiseres i en eller nogle få meget store retskredse med pligt for de enkelte dommere til efter nærmere bestemmelse at gøre tjeneste i geografisk afgrænsede dele af retskredsen. I modsat fald ville man ved ændringer af domstolenes geografiske organisering kunne skabe en situation, hvor grundlovens beskyttelse af dommerne mod stedlig forflyttelse ville miste sin (reelle) praktiske betydning.

Heraf følger efter Justitsministeriets opfattelse, at dommerne ikke generelt eller for en betydelig andels vedkommende vil kunne ansættes med »domstolene« som ansættelsesområde med pligt til »indtil videre« at gøre tjeneste ved en bestemt domstol. Dommerne vil heller ikke generelt eller for en betydelig andels vedkommende kunne ansættes med et større geografisk område som ansættelsesområde med pligt til indtil videre at gøre tjeneste ved en bestemt domstol inden for dette område.

På denne baggrund foreslås der ingen ændringer i reglerne om, at den enkelte dommer skal udnævnes til at gøre tjeneste ved én bestemt domstol. Den nuværende rejsedommerordning, der omfatter 4 byretsdommere, foreslås ikke videreført, idet der med de foreslåede nye og større byretter ikke skønnes at være tilstrækkeligt behov herfor.

Antallet af dommere ved de enkelte embeder fastsættes i dag direkte ved lov. Ud fra hensynet til en løbende ressourcestyring vil det imidlertid være hensigtsmæssigt at bemyndige Domstolsstyrelsen til in-